

[Margrete Auken]

Hr. Maisted tager fat på kul igen og skælder ud over, at nogen nævner naturgas. Jeg synes, at begge parter skal holde sig udenfor. Dette handler om Barsebäck. Jeg vil i øvrigt sige, at var det et kulfyret værk, der lå i Barsebäck, så ville vi ikke blande os, for så ville indflydelsen på den danske befolkning være begrænset. Da vi ikke vil rode os ind i fremmedes forhold, så vil det naturligvis ikke komme på tale her.

Vi kunne godt tage hensyn til svenskerne. Det mener hr. Johan Philipsen at vi bør gøre, og det vil jeg give ham ret i. Jeg har i og for sig ingen forestilling om, at hvis den danske regering kommer med en sådan henvendelse, så splintrer de hen og trækker stikket ud – jeg kunne selv have en vis interesse i, at de gjorde det – men jo før vi kommer i gang med noget sådant, jo bedre.

Jeg vil godt sige til ministeren, at jeg synes egentlig, at netop i betragtning af, hvor enige vi er i præmisserne for dette, så er det fantastisk, at man alligevel vil skubbe sig ind bag ved alt muligt på-den-ene-side-og-på-den-anden-side. Hvis ætervaderi var en sportsdisciplin, der gav kondition, så var der en fremragende kondition i dette hus, for ætervaderi kan man altså bruge til meget. Jeg havde egentlig haft lyst til, på trods af en af de allermest positive personer her, hr. Niels Helveg Petersen, at sige det samme dér, for også han kom med to udsagn: Barsebäck er helt klart fejlplaceret – det er der desværre ikke noget at gøre ved, havde jeg nær sagt – vi må vente lidt, eller vi må gøre, eller vi må snakke, eller vi må dit, eller vi må dat, eller vi må se på alle mulige ting.

Altså på samme måde til ministeren: at man i USA ikke tager de konsekvenser, man bør tage af at have konstateret, at en række værker derovre ligger vildt uforsvarligt, kan jeg altså ikke se kan være noget argument for, at vi skulle bære os tilsvarende letsindigt ad, for det er meget letsindigt, at vi ikke gør det.

Da vi er en af de få, der er i den heldige situation, at det ikke er vores økonomi, det berører, så synes jeg da netop ikke, at der kan være grund til, at vi skal være så umådelig forskrækkede. Jeg synes, at denne omsorg for, lad os sige 10–20 mia sv. kr. selvfølgelig er bevægende over for broderfolket, men ikke grusomt relevant for den danske sikker-

hed. 20 mia sv. kr. kan ikke prioriteres over københavnernes tryghed i denne sag.

Og som sagt mener jeg, at det er tegn på, ja, altså en meget, meget mærkværdig indretning dér, hvor vi andre har følelser, når man kan mene, at det kan sammenlignes med de risici, der var omkring Valby gasværk. Hermed har jeg så igen sagt, hvad jeg mener om folk, der bebrejder nogen, at de tænker med deres følelser. Det er vel nok den alvorligste fejl ved det kapitalistiske samfund, at følelser og dermed moral er blevet underordnet pengene og altså åbenbart i den grad blevet underordnet pengene, at selv småpenge – og oven i købet de rige svenskeres småpenge – er et vigtigt argument for ikke at gøre noget for københavnernes kvinder og børn og andre levende mennesker.

(Kort bemærkning).

Schak Nielsen (DR):

Det er i anledning af hr. Arne Bjerregaards talækvilibrisme og ligesådan det radikale medlems bemærkninger. Sådant noget kan jo altid være vældig morsomt. Det minder mig om engang for mange år siden, da jeg skulle købe en ny bil og automobilhandleren rigtig skulle vise, hvad den kunne præstere. Vi kom til et kryds, og så sagde han: kør bare over her, der kommer sjældent nogen! Det gjorde der faktisk heller ikke, men jeg bremsede nu alligevel op. Det vil jeg også gøre i denne sag.

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Det bliver jo værre og værre – det er henvendt til fru Margrete Auken.

For det første kan jeg ikke lade den bemærkning passere om de rige svenskeres småpenge. Det er jo milliarder, det drejer sig om. For det andet bliver vi nødt til at tage hensyn til den kendsgerning, at Barsebäck's to enheder er bygget. De er en del af den svenske elproduktion, og vi kan ikke fjerne dem undtagen ved at sætte noget andet i stedet, for ellers går lyset ud på skift i dele af Sverige. Sådant er det nu engang. Jeg har levet 30 år i denne branche, og jeg har sågar i Danmark måttet installere automatiske ting, der kobler ledningerne ud, når vi kommer